

de pijn en rechten van een collectieve groep te erkennen en niet slechts van één individu? Kan ik me niet geïntimideerd voelen door de andere kant die hier met mij in hetzelfde land woont? Kunnen mijn pijn en angsten door de ander worden gezien?

Elke persoon heeft iets overstijgends nodig, belangrijker dan het ik, om een volledig leven te leiden. Kunnen we samenleven zonder dat een oorlog over land en de afschaffing van het bestaan van de ander ons doel is? Misschien wel, misschien niet. Maar ik had een eenmalige kans om stil te staan, te luisteren, te praten, te reageren, mijn eigen meningen en gedachten uit te dagen. Een kans om op een kruising van wegen te staan en blootgesteld te worden aan eenvoudig en complex menselijk contact.

Rabbi Nachman, een Joodse geleerde uit de 18e eeuw, zegt dat we, om echt lief te hebben, moeten inzien dat de persoon tegenover ons anders is. Alleen door het verschil tussen ons te erkennen, het unieke van de ander te zien - alleen dan kan men de ander echt accepteren en zelfs liefhebben.

Na negen dagen samenzijn met een diversiteit aan politieke meningen, verhalen, verleden-toekomst-heden van elk van de deelnemers, een verscheidenheid aan religies en achtergronden heb ik geleerd om 'waarom' te vragen en niet alleen 'wat'. Ik heb geleerd dat een ander narratief niet persé mijn verhaal ontkent. Ik ben mij bewust geworden van de bril waarmee ik naar een verhaal luister. Ik heb geleerd om erkenning te vragen en te geven.

Na negen dagen COME-seminar kan ik zeggen dat ik meer begrip, meer erkenning, een breder scala aan meningen en misschien zelfs meer liefde voel.

Inbal
joods-Israëliische deelnemster

Meer dan 1200 jonge Palestijnen en Israëli's op het Malieveld... ?

Dat is het aantal jonge Palestijnen en Israëli's dat in de afgelopen 40 jaar een dialoogseminar van Stichting COME bijgewoond heeft. Even zoveel verhalen van een verstikkend politiek klimaat en strijd over grond, over onteigende, verwoeste olijfgaarden. Strijd over vergiftigd land. Stel je voor dat zij allemaal verzameld zijn op het veld van protest om te getuigen van de hoop een land te bewerken, te zaaien, toekomst mogelijk te maken. Het kan getuige de uitspraken van deelnemers van seminars.

De afgelopen maand is het Malieveld omgeploegd: 'Puinzooi van een maand protesteren' (Volkscrant, 02-11) en 'Hoeveel onvrede kan dit grasveld nog aan?' (NRC, 02-11). De lap gras van 550 bij 200 meter moest alle onvrede van boeren en de bouw dragen. Met de rekening voor herstel

kunnen wij een dialoogseminar organiseren...!

Al meer dan 40 jaar bieden wij ontmoetingsruimte voor dialoog. Met de poten in de modder van de rauwe dagelijkse realiteit van politieke en maatschappelijke impasse, ontstaat geleidelijk in het seminar begrip en respect voor elkaars verhalen en wordt aarzelend hoop op toekomst geboren. Zo proberen wij compassie uit te lokken, en het lukt! Maar de financiën van Stichting COME drogen op! Ondanks veel initiatieven is het ons tot op heden niet gelukt om grotere vermogensfondsen te vinden voor substantiële bijdragen. Daarom hebben wij het gerenommeerde bu-

"Zo proberen wij compassie uit te lokken, en het lukt!"

reau Transmissie ingeschakeld om onderzoek te doen naar fondsen. Helaas blijkt uit hun analyse dat er geen grotere vermogensfondsen matchen met doel en aard van ons werk, de dialoogseminars. Geadviseerd wordt om op zoek te gaan naar additionele inkomstenbronnen en crowdfunding. Als we per jaar een kleine 50.000 euro ophalen, dat zekerer we de toekomst van de seminars. Naast de vele kleine bijdragen van onze trouwe donateurs, zijn wij op zoek naar organisaties, instellingen e.d. die grotere bedragen willen geven. Juist in deze politiek en maatschappelijk verstikkende tijd in Israël en Palestina, vragen (oud)deelnemers om door te gaan met de seminars. Helpt u ons met een extra gift, een legaat of een verwijzing naar fondsen en instellingen?

Jan Halin
Voorzitter

LINK is een uitgave van:

stichting
C.O.M.E.
Communication Middle East

Secretariaat

Morsweg 38
2312 AE Leiden
e-mail: stichtingcome@gmail.com
www.stichting-come.nl

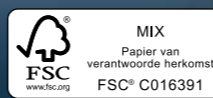
Bestuur

Jan Halin, voorzitter
Hans van der Vlist, penningmeester
Japke van Malde, secretaris
Hanno Wisse, Casper van Dongen, leden

Bankrekening:

NL04 INGB 0003 733187
t.n.v. stichting COME, Leiden

ANBI registratienr. 802124707

LINK

Nieuwsbrief Stichting C.O.M.E.

najaar 2019

Wat leest u in deze LINK?

"The other side is a human being, just like us." (Israëliische deelnemer)
"All people are humans and have feelings." ('67 Palestijnse deelnemer)

Twee uitspraken van deelnemers van het laatste seminar. Open deuren? Niet in een land gescheiden door muren van haat. Toch weet COME met de dialoogseminars scheuren te maken, openingen te creëren in deze muren van haat waarin deelnemers ontdekken dat de ander ook een kwetsbaar mens is op zoek naar veiligheid en geluk.

In deze najaars LINK leest u verslagen over het seminar van 2019 van onze projectleider Maaike Hoffer en van een aantal deelnemers. COME heeft het bureau Transmissie gevraagd onderzoek te doen naar fondsen opdat wij ons werk kunnen voortzetten. Helaas blijkt uit de analyse dat er geen vermogensfondsen 100% matchen met de doelstelling en aard van ons werk. Lees de bijdrage hierover: Meer dan 1200 jonge Palestijnen en Israëli's op het Malieveld...? en kom met ons in actie. In Wist u dat? informeren wij u over lopende zaken. Lees- en actieplezier gewenst!

Jan Halin
Voorzitter

"Dit besef dat er mensen aan de andere kant van de muur wonen is een belangrijk aspect van het seminar."

Hoop op een vreedzame toekomst

"We all want to live our lives peacefully, the situation must change." Vanaf het begin hing er een positieve sfeer in de groep. Deelnemers hadden er zin in. Ze waren nieuwsgierig en bereid om niet alleen in het formele programma, maar juist ook in de 'informele wandelgangen' - in hun eigen tijd - met elkaar in gesprek te gaan om elkaar te leren kennen.

Er werd met respect gediscussieerd, deelnemers lieten elkaar uitpraten, ze wilden de standpunten van de ander leren kennen. Zelfs een enkele heftige sessie, die andere jaren misschien tot (korte) verwijdering tussen deelnemers kon zorgen, werd dit jaar aangepakt om verder te praten en de pijnpunten op tafel te leggen.

Binnen het comité verliep de samenwerking over het algemeen ook soepel. In vergelijking met vorig jaar waren er twee nieuwe leden. De '48 Palestijnse Elias bewoog zich alsof hij al jaren in het comité zat en Davita pakte haar rol als Nederlandse project assistent zeer actief en met enthousiasme op.

Na de evaluatiesessie kwam een van de Israëliische deelnemers naar mij toe en bedankte mij nog eens uit de grond van zijn hart voor deze ervaring, "a life changing experience, really", zei hij. Zo bijzonder, zo invloedrijk, zo diep.

Een '67 Palestijn gaf toe dat hij voor het seminar niet dacht dat er een oplossing voor het conflict mogelijk was. Maar nu, na de ervaring van het seminar, denkt hij er positiever over en gelooft hij dat er gezamenlijk oplossingen ontwikkeld kunnen worden. Sommige deelnemers zeggen dat ze geleerd hebben om zichzelf in de schoenen van de andere kant te plaatsen. Anderen zijn zich ervan bewust geworden dat er echte mensen achter de muren wonen. Ze zien nu in dat muren mensen van elkaar scheiden, mensen die veel meer op elkaar lijken dan ze eerder dachten, wat betreft muziek, eten, cultuur, taal. "De stemmen van mensen zijn sterker dan muren", zei een deelnemer.

Op de evaluatieformulieren geven alle deelnemers aan dat COME deze seminars moet blijven organiseren, voor alle

